

Като чулъ това, султанътъ простила на Бекри Муйо. Ала той не можалъ да се начуди на онази сила, която има виното. Затова решилъ самъ да я изпита. И заповѣдалъ да му донесатъ отъ най-хубавитѣ крайморски вина. Напилъ се.

Ала когато на другия день се събудилъ, не могълъ да дигне глава отъ възглавницата—толкова силно го болѣла. Скоро царедворцитѣ научили за това и се разтичали за най-добритѣ доктори. Ала султанътъ ги върналъ.

— Бекри Муйо най-добре ще ме излѣкува,—казалъ той. —Него ми повикайте!

Когато дошелъ Бекри Муйо, султанътъ му разправилъ отъ какво му е болката и го попиталъ отъ какво ще му мине.

— Пий пакъ онова, отъ което снощи си пилъ! — казалъ Муйо.

— Ами какво ще трѣбва да правя, ако следъ като изтрезнѣя, пакъ ме заболи главата?

— Пакъ пий!

— И до кога ще продължава това? — попиталъ учудено султанътъ.

— Докато вмѣсто съ царска мантия, започнешъ да се намѣташъ съ кебе, като моето,— казалъ Бекри Муйо.

Е. Кювлиевъ

СИРАЧЕ

Виждете туй дете до моста съсъ повехнало лице, що за помощъ ви протѣга сухи, немощни рѣце.

Виждете дрипитѣ му мръсни, виждете голата снага — и очитѣ насълзени, пълни съ упрѣкъ и тѣга.

Ту проплаква, ту се моли глухо бедното дете, но молбата не намира отзвукъ въ ничие сърдце.

Никой, никой се не сѣща кжсче хлѣбъ да му даде, а отъ два дни не е яло — два дни гладно се влѣче...

Скри се слънце задъ горитѣ, падна сдрачъ по равнини, нощъ настѣпва... а детето где глава ще подслони?

Тѣй широка е земята, тѣй безкраенъ е свѣтътъ, но за клетото сираче нѣма нигде топлѣтъ кжтъ.

Георги Костакевъ